

בית המשפט המחוזי בירושלים

09 יוני 2020

ע"מ 18-11-39316 מ. טורשאן בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1

בפני כב' השופט אביגדור דורות

המערערת:

מ. טורשאן בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד יעקב קסטל

נגד

המשיב:

מנהל מע"מ ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד חגי דומברוביץ'
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

5

מבוא

6

7 1. המערערת הגישה ערעור על שומת מע"מ תשומות שערך המשיב. שומת התשומות מתייחסת
8 ל-36 חשבונות שנוכו על ידי המערערת והסתברו בדיעבד כחשבונות מזויפות ועל כן כחשבונות
9 שהוצאו שלא כדין. 21 חשבונות מתוך 36 החשבונות היו עבור רכישת סולר. לטענת המערערת
10 בהודעת הערעור, היא לא ידעה בזמן אמת שהחשבונות מזויפות ודיווחה עליהן, מבלי לדעת על היותן
11 מזויפות, בדיווח מקוון. נטען כי הדיווח המקוון היה גלוי לפרטיו לעיני המשיב ומכוחו הוא ידע, או
12 יכול היה לדעת, בזמן אמת, על הזיוף ויכול היה להודיע למערערת ולהזהירה כי מדובר בחשבונות
13 מזויפות. עוד נטען כי תכליתו של תיקון החקיקה, על פיו חלה החובה לדווח באופן מקוון, היא ליצור
14 אפשרות של זיהוי מקרים שבהם יש חשד להונאות בזמן אמת. לפיכך נטען, כי תיקון החקיקה העניק
15 למשיב כלים יעילים לאיתורן של חשבונות כוזבות, דבר המאפשר למשיב להתריע בפני עוסקים באופן
16 מייד וּלמנוע מאותם עוסקים להמשיך וליפול קורבן לזיופי החשבונות. לטענת ב"כ המערערת, שאלת
17 החיוב בחשבונות כוזבות היא בעיקרה שאלה נזיקית של אשם ונזק ועל כן, יש למשיב אחריות תורמת
18 להתרחשות הנזק, אשר המשיב יכול היה למנוע אותו.

19

20 2. על פי כתב התשובה שהוגש מטעם המשיב, ממצאי החקירה שהתנהלה כנגד המערערת
21 מלמדים כי בין חודש ינואר 2013 ועד חודש אוקטובר 2016 המערערת השתמשה בחשבונות מס של
22 חברות שונות שלא היה לה כל קשר אליהן. מדובר בחשבונות פיקטיביות ולבעלי החברות כלל לא
23 היה קשר לפעילות העסקית שביצעה המערערת ונראה כי לא בוצעה כל עבודה על ידי החברות שנחזה
24 כאילו הנפיקו את החשבונות למערערת. מדובר ב-36 חשבונות שהוצאו על שם 7 חברות שונות. עוד

בית המשפט המחוזי בירושלים

09 יוני 2020

ע"מ 18-11-39316 מ. טורשאן בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 נטען, כי ממצאי החקירה מעלים חשד כי החשבוניות זויפו והוצאו על ידי המערערת או לבקשתה, אם
2 על שמה או על שם חברות אחרות.

3
4 3. המערערת הגישה דרישה להזמנת עדים, בגדרה התבקש בית המשפט להורות למשיב לזמן
5 למתן עדות שלושה עובדים מתחנת מע"מ ירושלים ומהנהלת המכס והמע"מ. המשיב מתנגד לדרישה.
6 בבקשת המערערת להורות על זימון העדים, שהינם עובדי המשיב, נטען כי שיקול דעתו של בית
7 המשפט אם לסרב לדרישה לזימון עדים היא מצומצמת ביותר ודי בכך שעל פני הדברים לא ניתן
8 לשלול את הרלבנטיות של העדות, על מנת לאשרה. לטענת ב"כ המערערת, בית המשפט נדרש לדון רק
9 בשאלה האם קיימת רלבנטיות אפשרית לטענות המערערת. ב"כ המערערת טען בתשובה שהוגשה
10 לתגובת המשיב כי אין בשידור המקוון של דו"ח מפורט כדי לפטור את העוסק מבידיקות שעליו לערוך
11 לפי הפסיקה, כי אין בכך כדי לפטור את המשיב מחובתו לעשות שימוש יעיל בדוחות המקוונים, כדי
12 לאתר בזמן אמת חשבוניות החשודות כמזויפות, ולהתריע בפני העוסק אם יתגלו כאלה בתיקו. נטען
13 כי לשם כך חוקק התיקון לחוק מע"מ, שחייב עוסקים להגיש דו"חות מפורטים ומקוונים.

14
15 4. לאחר שבחנתי את הבקשה לזימון העדים, את תגובת המשיב ואת תשובת המערערת לתגובה
16 זו, החלטתי לדחות את בקשת המערערת להורות למשיב לזמן לעדות את שלושת עובדי מע"מ (החלטה
17 מיום 10.9.19).

18
19 5. בעקבות החלטה זו נתבקשה המערערת להודיע האם היא מבקשת להמשיך בהליך. המערערת
20 הודיעה כי לנוכח החלטת בית המשפט מיום 10.9.19 "אין טעם להמשיך ההליכים בערכאה זו
21 והמערערת מסכימה שיינתן פס"ד בהתאם, תוך שהיא שומרת על זכותה לערער על פסה"ד ככל
22 שתמצא שיש טעם לעשות כן בבית המשפט העליון". לאור האמור, לא הוגשו תצהירי עדות ולא
23 התקיים שלב הוכחות. על בסיס כתבי הטענות והדיון בקדם המשפט יינתן עתה פסק הדין בערעור.

דיון והכרעה

24
25
26
27 6. כידוע, עוסק רשאי לנכות מס תשומות בהתאם לסעיף 38(א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-
28 1975 (להלן: "חוק מע"מ"), הקובע כי עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את מס התשומות הכלול
29 בחשבונית מס שהוצאה לו כדין. על פי סעיף 47 לחוק מע"מ ותקנה 9א להוראות מס הכנסה (ניהול
30 פנקסי חשבונות), התשל"ג-1973, נדרש כי החשבונית תוצא על ידי עוסק מורשה הזכאי להוצאה וכי
31 כל הפרטים המצויים בחשבונית צריכים שיהיו נכונים. מכאן, שכאשר לא קיימת זהות בין מוציא
32 החשבונית לבין הגורם שסיפק את הטובין, הרי שמדובר בחשבונית שהוצאה שלא כדין, המכונה
33 "חשבונית פיקטיבית". מס תשומות שנוכה בגין חשבונית פיקטיבית, אינו מותר בניכוי.

בית המשפט המחוזי בירושלים

09 יוני 2020

ע"מ 18-11-39316 מ. טורשאן בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

7. על פי הפסיקה הרלבנטית (ע"א 3758/96 סלע חברה למוצרי בטון בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ (4.9.99); ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז. שיווק מתכות בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ (23.2.05) המבחן לעניין ניכוי מס תשומות על פי חשבונית שהוצאה שלא כדין הוא אובייקטיבי אולם, במקרים חריגים, ניתן להחיל מבחן סובייקטיבי. בעניין מ.א.ל.ר.ז. נקבע, כי במקרים חריגים ראוי לאפשר לנישום לנכות את מס התשומות, אף אם החשבונית הוצאה שלא כדין מבחינה אובייקטיבית, שעה שהנישום הוכיח כי לא התרשל ונקט בכל האמצעים הסבירים לוודא כי החשבונית הוצאה כדין, לרבות אימות החשבונית וזיהוי העוסק. נקבע כי במקרים כאלה, בהם הנישום יוכיח כי לא גילה, או יכול היה לגלות, את הפסול שנפל בחשבונית באמצעים סבירים, יותר לו ניכוי מס התשומות.
- 8 בדיון שהתקיים ביום 12.5.19 נרשמו מפי ב"כ המערערת הדברים הבאים :
- "באים ואומרים לי אתה לא עשית את הפעולות לפי הלכת מ.א.ל.ר.ז. והלקוח שלי אומר אני באמת לא בדקתי שום דבר, אין הסכמים בכתב, הוא בעצם מודה. אין פה ויכוח על הדבר הזה. אין לי הגנה לפי הלכת מ.א.ל.ר.ז. ואם אטען שיש לי הגנה כזו אצא טיפשי".
9. במסגרת תיקון והבהרה לתגובת המערערת בעניין זימון העדים, ביקש ב"כ המערערת להבהיר את הדברים. נטען, כי הם נאמרו בלהט הטיעון בקדם משפט ומכל מקום אינם מדויקים. על פי ההבהרה, ברור מתוך עדותו של מנהל המערערת כי הנ"ל בדק אישורי ניכוי במקור ואישור ניהול ספרים של החברות שהחשבוניות היו על שמן, ולפיכך אין מקום להסיק, על סמך דברי ב"כ המערערת בפרוטוקול, שכלל לא היה איכפת למנהל המערערת אם החשבוניות כשרות, אם לאו. יחד עם זאת הובהר כי המערערת "לא עשתה דברים" שיש בהן כדי להעמיד לה הגנה על פי המבחן הסובייקטיבי שבהלכת מ.א.ל.ר.ז.
10. השאלה הרלבנטית לצורך בקשת זימון פקידי מע"מ לעדות, הייתה האם עדותם רלבנטית לצורך הערעור. מטרת זימון העדים הייתה להוכיח התרשלות מצד המשיב בבדיקת דוחות ההצלבה ובאי קיום החובה להתריע בפני המערערת על חשד, שניתן היה לגלותו, בדבר אי כשרות חשבוניות המס שהיא קיבלה על שם אותן חברות. מדובר בטענות "נזיקיות" בדבר אשם תורם של המשיב, והכל בעקבות התיקון לחוק מע"מ שחייב עוסקים מסוימים בהגשת דו"ח חודשי מפורט ומקוון.
11. בעניין זה ראוי להפנות לפסק הדין בע"מ (ת"א) 11694-07-16 לון-אורן אריזות (2005) בע"מ נ' מנהל מע"מ ת"א (29.11.17), שניתן על ידי כב' השופטת י' סרוסי, שם נקבע כדלקמן :
- "השידור המקוון אינו גורע מחובתה של המערערת לנקוט בכל האמצעים הסבירים על מנת לבדוק את אמיתות החשבוניות ואת זהות העוסקים והיא אינה

בית המשפט המחוזי בירושלים

09 יוני 2020

ע"מ 18-11-39316 מ. טורשאן בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 רשאית להניח, שבעקבות תקינות השידור המקוון של הדוחות, עובר הנטל למשיב
2 לבצע את הבדיקות המהותיות הנדרשות.
3 לפי הסברו של המשיב, עוסק המדווח בדיווח מקוון מקבל הודעה, טרם שליחת
4 הדו"ח המקוון, באותיות אדומות ובולטות כי "יודגש כי קליטת הדו"ח המפורט
5 אינה מהווה אישור רשות המיסים בדבר נכונות הדו"ח והיות החשבונות
6 המפורטות בו חשבונות שהוצגו כדין".
7 לאור זאת, המערערת הייתה צריכה להיות מודעת לכך ששידור הדוח אינו תחליף
8 לבדיקת תקינות החשבונות.".

9
10 12. באותו הקשר ראוי גם להפנות לפסק הדין בע"מ (חי" 2255-01-17 פ.ר. עבוד עבודות פיתוח
11 תשתיות ובניה בע"מ נ' מנהל מע"מ חיפה (13.5.19) (להלן: "עניין פ.ר. עבוד"), שניתן על ידי כב'
12 השופטת א' ויינשטיין, שם נקבע כדלקמן:

13
14 "35. המערערת השליכה למעשה את כל יהבה בערעור דגן על טענותיה, כפי
15 שפורטו לעיל, בעניין הדיווח המקוון וחובות הזהירות והאחריות, אשר
16 לגישה חלות על המשיב בשל קיומו של הדיווח המקוון, כלפי עוסקים ככלל
17 וכלפיה בפרט, בכל הקשור והמתייחס לזכאות לניכוי מס תשומות.
18 למעשה, ניתן לומר כי המערערת לא הביאה כל ראיה ממשית בכדי לעמוד
19 בנטל הראיה החל עליה בערעור דגן (ראו: רע"א 3646/98 כ.ו.ע. לבנין בע"מ נ'
20 מנהל מס ערך מוסף) להוכיח את זכאותה על פי הדין לנכות את מס התשומות
21 הכלול ב"חשבונות" שהוצאו כביכול על ידי חברת מ. מוסא. זאת ועוד, סיכומי
22 טענותיה בכתב של המערערת התמקדו רובם ככולם בטענות בעניין הדיווח
23 המקוון.

24
25 36. עמדתי היא כי אין לקבל את ניסיונה של המערערת להסיט את כובד
26 המשקל בערעור על החלטת המשיב בהשגה על שומת מס תשומות לכיוון של
27 דיון בעניין הדיווח המקוון, ויש לבחון את זכאותה של המערערת לניכוי מס
28 התשומות נשוא הערעור בהתאם לעובדות הקונקרטיות במקרה הנדון תוך
29 יישום של הוראות הדין.

30 ...

31
32 54. באשר לטענות המערערת בעניין הדיווח המקוון ומשמעויותיו – הרי שאין
33 בידי לקבל גם טענות אלו.

34 כפי שהובא לעיל בפרק התשתית המשפטית, מתוך דברי ההסבר של הצעת חוק
35 ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009

בית המשפט המחוזי בירושלים

09 יוני 2020

ע"מ 18-11-39316 מ. טורשאן בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 התשס"ט-2009, עולה כי מטרת התיקון לחוק מע"מ שהכניס את
2 הדיווח המקוון היתה ליתן כלים טובים יותר בידי רשות המיסים במלחמתה
3 בתופעה הנפוצה של החשבוניות הפיקטיביות. מדובר בכלי עזר אשר אמור
4 לסייע לרשות המיסים לבצע הצלבות בין חשבוניות של ספק לבין הלקוח.
5 אלא שבניגוד לנטען על ידי המערערת, התיקון לחוק מע"מ והדיווח המקוון
6 לא נועדו לגרוע במאום מהאחריות המוטלת על פי הדין על כתפיהם של
7 עוסקים לבדוק ולוודא את תקינותן של חשבוניות המוצאות להן, ועוד לפני כן,
8 טרם ביצוע התשלום וקבלת החשבוניות – עומדת שרירה וקיימת חובתם של
9 עוסקים לעמוד ולברר באופן אקטיבי ומקיף את זהותו של הגורם עימו הם
10 מתקשרים בעסקה. טענת המערערת כמוה כטענה כי בשל אמצעי אכיפה
11 מוגברים של גורמי האכיפה, למשל בתחום עבירות התנועה, חלה איזו הפחתה
12 באחריות של הנהגים לנהוג כחוק.

13
14 55. הלכת טי.גיי. אי. נפסקה על ידי בית המשפט העליון שנים לאחר כניסתו
15 לתוקף של התיקון לחוק מע"מ בעניין הדיווח המקוון, הגם שלא עסקה
16 בסוגיית הדיווח המקוון, אך הלכה זו חוזרת ומבהירה הבהר היטב את
17 החובות המהותיות הניצבות לפתחו של עוסק ואת האחריות המוטלת עליו,
18 בהיותו "המונע היעיל ביותר" (ראו דברי כבוד השופט הנדל בפסקה 2 לפסק
19 הדין), לבצע בדיקות ולנקוט בכל האמצעים הסבירים לוודא שהחשבונית
20 הוצאה כדין, לרבות אימות החשבונית וזהות העסק. חובות אלו והאחריות
21 המוטלת על פי הדין על העסק – לא בוטלו ולא פחתו כתוצאה מחובת הדיווח
22 המקוון".

23
24 13. אני מסכים עם הניתוח של חברותיי, השופטות יי' סרוסי וא' ויינשטיין, בשני פסקי הדין הנ"ל,
25 דהיינו, כי החובות שהוטלו על העוסק, בהתאם להלכת מ.א.ל.ר.ז, לא פחתו כתוצאה מחובת הדיווח
26 המפורט והמקוון. אם נתייחס לדברי השופטת א' ויינשטיין בעניין פ.ר. עיבוד, בדבר הדמיון בין טענת
27 המערערת לטענה כלפי גורמי האכיפה בתחום עבירות התנועה, ניתן להשוות את טענת המערערת
28 לבקשתו של נתבע, שהוגשה נגדו תביעה על ידי ניזוק, בעקבות תאונת דרכים שנגרמה בשל רשלנות
29 הנתבע, אשר נהג ברכב כשהוא שיכור, לשלוח הודעת צד ג' כנגד המדינה, אשר נטען כי לא דאגה לגדר
30 הפרדה בין הנתביים במקום אירוע התאונה, או לשיפור תנאי הדרך באותו מקום. כפי שאין להקטין
31 את שיעור הפיצוי בו יחויב הנהג השיכור כלפי הניזוק, עקב טענת אשם תורם של המדינה, כך אין
32 להקטין את סכום השומה במע"מ, במידה ולא עלה בידי המשיב לגלות חשד ביחס לחשבוניות
33 פיקטיביות, או במידה והמשיב לא התריע בפני עוסקים, המנכים מס תשומות הגלום באותן
34 חשבוניות, בדבר אותו חשד, שהיה באפשרותו לגלות.

בית המשפט המחוזי בירושלים

09 יוני 2020

ע"מ 18-11-39316 מ. טורשאן בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

14. למה הדבר דומה? למי שרכש מוצרים ממברין טובין, והטובין חולטו על ידי המדינה או שהוא נדרש בדיעבד לשלם בעצמו את מיסי היבוא שלא שולמו בשעת שחרור הטובין מרשות המכס (ראו: ע"א 666/88 מדינת ישראל נ' מונוגיל תעשיות מזון בע"מ, פ"ד מו(4)1, הטוען כי יש לבטל את החילוט, או להפחית את חיובו במיסי היבוא, עקב אשם תורם של פקידי המכס, אשר הועמדו לרשותם מכונות שיקוף של מכולות בנמל ופקידי המכס לא ביצעו את הבדיקות ביעילות ונכשלו במניעת ההברחה. במידה ותתקבל עמדת המערערת עדיף יהיה לעוסקים המקבלים חשבוניות מס לעצום עיניים, ולא לנסות לברר בזמן אמת את כשרות החשבוניות ולאחר מכן, כאשר תתקבל שומת תשומות, להעלות טענות בדבר רשלנות רשות המע"מ בהתנהלותה בזמן אמת. התוצאה תהיה כי בכל ערעור על החלטת המשיב בהשגה שעניינה ניכוי מס תשומות הכלול בחשבונות פיקטיביות יהיה על בתי המשפט לבחון את מספר הפקידים שהועסקו על ידי רשות המע"מ בבדיקת דו"חות ההצלבה והאם לא היה נכון למנות פקידים נוספים לתפקיד, לאור ההיקף העצום של החשבוניות בכל חודש; האם אותם פקידים פעלו ביעילות ובמיומנות; כיצד פעל הממשק שבין תחנת מע"מ האזורית לבין הנהלת המכס ומע"מ ובין תחנות מע"מ אזוריות אחרות; והאם הוקצו מספיק משאבים ואמצעים על מנת להזהיר עוסקים (גם כאלה שפעלו ברשלנות ובעצימת עיניים ולא בדקו דבר בעת קבלת החשבוניות המזויפות) בזמן אמת. עמדת המערערת אף מעלה קושי נוסף, במידה ורשות מע"מ תתריע בפני עוסקים בדבר חשד ביחס לתקינות חשבוניות שיצאו על שם חברה מסוימת, מבלי שנערכה בדיקה מעמיקה בדבר אותו חשד. הדבר עלול לחשוף את רשות המע"מ לתביעות של אותן חברות הן בגין מסירת מידע בדבר חשד שלא נבדק ביסודיות והן לנוכח הוראת הסודיות שבסעיף 142 לחוק מע"מ (רע"א 68/88 זילברמן נ' בנק אמריקאי ישראלי (1988)). כן ראו, בהקשר זה של חובת הסודיות ובעיקר בהקשר הכללי, את החלטת כב' השופט י' עמית ברע"א 9153/12 מנהל מס ערך מוסף אשדוד נ' הקורנס מפעלי עופרת בע"מ (25.2.13). באותו מקרה היה מדובר בחשבוניות שהונפקו שלא כדין ובשומה לפי מיטב השפיטה, בגדרה פסל מנהל מע"מ את ניכוי מס התשומות שנכלל בחשבוניות של מספר חברות. גם באותו עניין נטען על ידי העוסק, אשר יוצג על ידי ב"כ המערערת בענייננו, כי מנהל מע"מ התרשל בהתנהלותו מול החברות שעל שמן יצאו החשבוניות. כב' השופט י' עמית התייחס לעניין במילים הבאות:

"אני נכון לקבל טענתו של המבקש [מנהל מע"מ] כי גם אם התרשל לאורך שנים בהתנהלותו מול החברות, כטענת המשיבה, אין לכך רלוונטיות לענייננו. זאת, באשר איננו עוסקים בתיק נזיקין ואין ברשלנות התורמת של המבקש, אם בכלל, כדי להשליך על השאלה אם החשבוניות הוצאו ונוכו כדין אם לא. עם זאת, לרשלנותו הנטענת של המבקש לאורך השנים – בכך שאישר למשיבה החזרים גדולים על פי חשבוניות שייכתן כי לא דווחו כלל בדו"חות התקופתיים של החברות – עשויה להיות השלכה לטענתה של המשיבה כי היא נכנסת בחריגים שנקבעו בהלכות סלע ומ.א.ל.ר.ז."

בית המשפט המחוזי בירושלים

09 יוני 2020

ע"מ 18-11-39316 מ. טורשאן בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 דברים אלה מחזקים את עמדת המשיב בערעור זה, שהרי בניגוד לעוסק בעניין הקורנס מפעלי עופרת,
2 המערערת בענייננו אינה מעלה טענה בדבר עמידתה בחריג הסובייקטיבי על פי הלכות סלע ומ.א.ל.ר.ז.

3
4 15. אומנם דברי ההסבר להצעת החוק בדבר הדיווח התקופתי המקוון מתייחסים לאפשרות
5 לבצע הצלבה ממוחשבת בזמן אמת של חשבוניות העסקה וחשבוניות הקניה, לצורך גילוי מקרים
6 שבהם חשבונית קניה הוצאה בלא שהוצאה כנגדה חשבונית עסקה, אולם מטרת ההסדר הנ"ל נועדה
7 לשפר את יכולת רשות המיסים להתגבר על תופעת החשבוניות הפיקטיביות, אולם אין בהסדר הנ"ל
8 כדי להטיל חובות על רשות המיסים כלפי עוסקים המתעלמים מחובותיהם ומהאחריות המוטלת
9 עליהם, באופן שיפטור עוסקים רשלנים וכאלה הנוהגים בעצימת עיניים, מתשלום שומות בגין ניכוי
10 מס תשומות הכלול בחשבונית פיקטיבית.

11
12 16. אין לקבל את טענת ב"כ המערערת כי יש לבחון את שאלת ניכוי מס התשומות, על פי
13 חשבוניות שהוצאו שלא כדין, במונחים נזיקיים של נזק ורשלנות. הכלל הקבוע בסעיף 38(א) לחוק
14 מע"מ הוא ברור ועל פיו ניכוי מס תשומות יותר רק אם מדובר בחשבונית שהוצאה כדין. המדיניות
15 הרצויה היא להטיל אחריות על מקבל החשבונית, המצוי בלב העסקה מול מוכר הטובין או מספק
16 השירות ומשום כך הדרישה היא כי עליו לנקוט בכל האמצעים הסבירים על מנת לוודא כי החשבונית
17 הוצאה כדין. עמד על כך בית המשפט העליון בע"א 10071/16 מנהל מס ערך מוסף ת"א נ' טי. גי. די
18 הובלות בע"מ (9.5.18):

19
20 "מבחינת המדיניות הרצויה, מעבר לקושי המעשי בפיצול חשבונית המס, ישנו
21 גם היבט של הכוונת התנהגות העוסקים בנוגע לגביית מס ערך מוסף. כלל לפיו
22 ניתן לפצל חשבונית שהוצאה שלא כדין ולנכות מס תשומות בגין העסקאות
23 שנעשו בפועל, מעודד מעשי מרמה מאחר שהנזק שייגרם במקרה שתתגלה
24 התרמית קטן יותר. ויובהר, אין המדובר בעונש, אלא בהרתעה מפני ביצוע מעשי
25 מרמה, ובהטלת האחריות על המונע היעיל ביותר – מקבל החשבונית. דומה כי
26 גם המחוקק נתן דעתו לכך, ועל כן הוסיף את הדרישה שהחשבונית הוצאה כדין
27 על מנת שיותר ניכוי מס התשומות. בראייה זו החשבונית מהווה כלי תקשורת,
28 היא הראיה אשר אמורה לשקף את העסקה. ככלל, מצב בו דבק פגם יסודי
29 בחשבונית – דינה להיפסל לעניין הניכוי, בשל היעדר יכולת לתרום למסע אחר
30 מס האמת. יש נפקות לכך כי מוציא החשבונית ערפל את התמונה בהתנהגותו,
31 והקשה על הבנת אירוע המס כהווייתו".

32
33 העובדה שהפסיקה עשתה שימוש, בעת קביעת החריג הסובייקטיבי, במבחן של רשלנות (על הנישום
34 להוכיח כי לא התרשל בעת קבלת החשבונית) ובמונחים של נזק (הנכונות שלא להתעלם מנזק שעשוי
35 להיגרם לנישום מאי התרת הניכוי) אינה מלמדת כי יש לראות במנהל מע"מ, שהוא המשיב בערעורי

בית המשפט המחוזי בירושלים

09 יוני 2020

ע"מ 18-11-39316 מ. טורשאן בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 מע"מ, הנוגעים לניכוי מס תשומות שלא כדין, כמזיק, שיש לבחון את מידת אשמו התורם לנזק, שנגרם
2 לעוסקים, עקב ניכוי מס תשומות שלא כדין, במקרים של חשבוניות מזויפות כמו במקרה דנן.
3

4 17. לאור כל האמור, ובהעדר טענות אחרות כלפי שומת התשומות, התוצאה היא שיש לדחות את
5 הערעור.
6

7 **סוף דבר**

8
9 18. אשר על כן, הערעור נדחה.
10

11 המערערת תשלם למשיב הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 7,000 ₪. תשלום זה יבוצע תוך
12 45 ימים מהיום ולאחר מכן יתווספו אליו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
13

14 **המזכירות תשלח העתק פסק הדין לבאי כוח הצדדים.**

15
16 ניתן לפרסם את פסק הדין.
17

18 ניתן היום, י"ז סיוון תש"פ, 09 יוני 2020, בהעדר הצדדים.
19
20

אביגדור דורות, שופט

21

22

23

24